

Hải Quỳnh

Nỗi Đau Diệu Vội



Tôi bình tĩnh đọc thư anh một lần nữa, câu cuối cùng vẫn là cú sốc nặng nề với tôi: "Anh chúc em dồi dào sức khỏe, vững vàng lên để vượt qua sự thật phũ phàng này". Nhưng anh ơi làm sao tôi gượng nổi, khi không còn một chút gì để gọi là hy vọng mong manh...

Tôi biết anh trong đám cưới một người bạn.

Trời công bằng lắm. Anh cao to vạm vỡ, tôi nhỏ bé mỏng manh. Tôi thích nghe giọng nói ấm áp của anh còn anh thương tôi nói chuyện hay và dễ thương. Đêm đêm tôi vui cười đi vào giấc ngủ sau khi được nói chuyện với anh qua điện thoại.

Thời gian đầu tình yêu của tôi và anh thật là đầm ấm. Tôi vui tươi nói cười, anh chịu đựng tôi vừa ý làm sao. Những ngày nghỉ đến thăm gia đình tôi, anh làm gà làm vịt còn khéo hơn cả tôi. Làm lính rừng nên anh rất chịu khó, những khi tôi làm bếp anh đều xuống phụ giúp nhiệt tình. Dù không nói ra nhưng tôi rất hạnh diện, ước gì sau này anh cũng là người chồng tốt như bây giờ.

Những đêm lạnh, anh chở tôi đi phố, hơi ấm từ người anh tỏa ra, tôi đùa: "Anh có nhóm máu nóng". Anh cười bảo: "Chiếc máy điều hòa suốt đời cho em đó.". Tôi lâng lâng trong niềm hạnh phúc anh cho . Anh nói rất ít, nhưng những gì anh nói với tôi đều rất thật, tôi tin anh

cũng vì thế: "Sau này dù có khó khăn trở ngại gì thì anh vẫn cố gắng bảo vệ tình yêu của mình". Tôi và anh yêu nhau chưa một lần hờn dỗi, những lúc "quá chén" với bạn bè anh chưa để tôi giận đã nói: "Anh biết em vị tha lắm".

Trời đang bình yên bỗng đâu dông tố ào đến. Bố mẹ anh ngăn cấm bởi những thành kiến hẹp hòi. Anh bỗng vắng, tôi héo hắt chờ... Nỗi đau đón hụt hững của tôi quá lớn: Người đàn ông cương quyết và cứng cỏi của tôi đâu rồi?! Những lời anh hứa chỉ có giá trị nhất thời thôi sao? Vì sao chỉ một khó khăn nhỏ mà anh không cùng tôi vượt qua được. Anh quay lưng cho tôi chơi vơi hụt hững giữa dòng...

Tình yêu là một điều thiêng liêng và cao quý, nó có thể đưa người ta lên đến đỉnh cao của hạnh phúc và cũng có thể chìm sâu xuống vực thẳm. Tôi đành xa anh trong ngậm ngùi cay đắng, càng hối tiếc hơn vì cuối cùng anh cũng chỉ là một người đàn ông yếu đuối, sống không có lập trường. Nhưng những hình ảnh đẹp của mối tình với anh, tôi sẽ mang theo suốt đời mình...

Hải Quỳnh

(Lâm Đồng)

Nguồn: Thời áo trắng

Được bạn: Thành Viên VNthuquan đưa lên

vào ngày: 27 tháng 12 năm 2003